

Nagy teljesítményű gépeket kap a mezőgazdaság

Sajtótájékoztató

Gépekből, műtrágyából és növényvédőszerből a megnövekedett igényeknek megfelelő ellátást ígér a mezőgazdasági ellátó vállalat — mondták az AGROKER vezetői a tegnapi délelőtti sajtótájékoztatóján. Bevezetőként Sinkó Antal, a vállalat igazgatója összegezte a most lezárult évi tevékenység eredményeit: erőgépből 2330-at értékesítettek megyénkben (megítélésük szerint még 600-ra szükség van a mezőgazdaságnak, és rendelkezésre is állt volna ennyi, de kényszerű körülmények miatt inkább a régiakat javították a gazdaságok); 447 új kombájn lépett munkába nálunk öt év alatt. A fejlődés bizonyítéka és a tendenciát jelzi, hogy 1970-ben 649 millió forint volt a vállalat teljes forgalma, 75-ben pedig 970 millió. Az első években főleg építkezésre fordították pénzüket a gazdaságok, csak később kezdtek nagyobb tételben új gépeket vásárolni. Várható, hogy ez a tendencia érvényesül a következő években is, ennél fogva az eddigénél jóval több gépet kínálnak eladásra már 1976-ban is.

Az idei esztendő egyik legszembetűnőbb változása, hogy új típusú, nagy erejű traktorok érkeznek a KGST országokból. Remény van arra, hogy az eddig tökések importból származó, hasonlóan nagy teljesítményű, de jóval drágább gépeket ezek váltják fel. A Szovjetunióból a közismert MTZ-traktorok mellett megyénkbe 50 új, négykerék-meghajtású, 150 lóerős gépet várunk, második félétől kapható lesz a 120 lóerős új Zetor, és minden megrendelést ki tudnak elégíteni Rába-Steiger traktorból. A legnagyobb „versenyfutás” mégis a traktorok vásárlása körül várható, sok gazdaság szeretné régi, elhasznált gépeit újakra cserélni, viszont félve vág bele a gépóriások vásárlásába.

Kombájnoknál alapvető szempont, hogy annyi álljon rendelkezésünkre, amennyivel a lehető legrövidebb idő alatt le tudjuk aratni a termést. A késedelmes súlyos veszteségeket jelenthet évről évre. Bár 62 kombájn raktáron van már, még 80-at rendeltek erre az évre. Itt is az a cél, hogy nagyobb teljesí-

ményűekkel válthassák fel a régiakat. Az új kombájnok a Szovjetunióból és az NDK-ból érkeznek.

A korábbi években gondot okozott a pótkocsik hiánya, a tavalyi mennyiségnek háromszorosa számíthatnak most a gazdaságok. A cukorrépa- és a burgonyatermesztés gépsorainál már most sincs fennakadás, és később se várható. Külön érdeklődünk a szabadföldi zöldségtermesztés gépesítésének lehetőségei iránt. A vállalat szívesen venné, ha a termelő gazdaságok előre jeleznék igényeiket.

Az eddig külföldről hozott

növényvédőszer egy részét szeretné a kereskedelem hazai gyártásúakkal helyettesíteni. Az év elején, úgy látszik, el tudják látni a mezőgazdasági gyomirtókkal és növényvédőszerrel egyaránt. A nitrogéntartalmú műtrágyákból előreláthatóan számíthatunk kell átmeneti nehézségekkel, de csak az év első hónapjaiban. A háztáji gazdaságok egyre növekvő eszközigényére jó előre felkészültek, megítélésük szerint leggyakrabban a kiskereskedelem számlájára írható, ha néhány eszköz nem kapható a boltokban.

Érkezők, távozó

Tények a röszkei határállomásról

Szanka István alezredes, kérésünkre tájékoztatásul elmondta, hogy Rószkén az elmúlt évben 2 millió 497 ezer 437 beutazó vagy kiutazó személy lépte át az államhatárt. Az utasok közül 10 ezer 230-an a vasúton, 205-en vízen (a Tiszán), a többiek közúton érkeztek hozzánk, vagy távoztak tőlünk. A közúton összesen 628 ezer 227 jármű (személygépkocsi, autóbussz, különleges jármű, tehergépkocsi, motorkerékpár) haladt át a határon. Vasúton 45 ezer 665 vagon gördült keresztül az áteresztő ponton.

A világ minden tájáról összesen 113 állampolgárságú személy jelentkezett ellenőrzésre. S legtöbben jugoszláv, magyar, bolgár, csehszlovák, szovjet, illetve osztrák, NSZK, görög, USA, olasz állampolgárok. Tavaly 809 ezer 983 magyar állampolgár lépte át a határt Rószkén.

A nem szocialista országok állampolgárai körében — a magyar idegenforgalmi tanács külföldön folytatott tájékoztatói révén — egyre inkább elterjedt, hogy Magyarországra való beutazásához szükséges vízumot közúti határállomásainkon is beszerezhetik. Rószkén 1975-ben 13 ezer 33 vízumot adtak ki útlevélkezelőink, 18

százalékkal többet, mint 1974-ben.

Bár a kapitalista országokból kétszázhatvanal többet utaztak be Rószkén Magyarországra, mint a korábbi évben, a személyforgalom összességében 1974-hez viszonyítva mégis 14 százalékkal csökkent. Az áru- és fizetőeszközzel való csempészkedés viszont 60 százalékkal növekedett. Legalábbis az ellenőrzés során felderített és lefolytatott csempészárú mennyisége és értéke alapján. Legnagyobb értékben pénz, zsebszámlógép, irhabunda, bőrkabát, élelmiszer csempészésével kísérleteztek a merészkedők.

Hamis útiokmányokkal mindenféle különböző állampolgárságú személy kísérelte meg az átjutást a határon. A röszkei útlevélkezelők és vámőrök deviza és vámbüntetés miatt 215 személyt zártak ki az idegenforgalomból.

Az éber határőrök az útiokmányok ellenőrzése közben több határsértőt és embercsempészt csíptek fülön. Mendre János határőr — az Egység Élenjáró Katonája — a határjáratos buszon egy magyar állampolgárságú bűnözőt leplezett le, aki érvénytelen útiokmányval külföldre akart szökni. Tóth József határőr — Élenjáró Katona — az egyik személygépkocsi utasai között bukkant határsértő „jelöltre”. Szarvas László őrmester egy nyugatnémet férfi hálókoscsijának ágyneműtartójában bujtatott határsértőket fogott el.

Rószkén — az ország legnagyobb déli kapujában — a vámőrök, a határőrök, a MÁV dolgozói, az IBUSZ pénzbevéltői, az állategészségügyi ellenőrök, a növényvédelmi szolgálat dolgozói, a Kamion Vállalat kirendeltsége és a KPM mérlegelői jó együttműködéssel, pontosan összehangolt munkával, mindig a követelményeknek megfelelően, megbízhatóan és éberben bonyolították le a személy- és járműforgalmat.

Gazsó Béla

Együttműködés a szocialista brigádokkal

A Juhász Gyula művelődési központ kezdeményezései

Az SZMT fenntartásával működő Juhász Gyula művelődési központ a felújítását követő rövid idő alatt elismert munkásművelődési centrummá vált. A ház név, sokrétű rendezvényeinek híre gyorsan elterjedt, nemcsak a városban, a megyében is. Indokolt a döntés, melynek értelmében módszertani központtá nyilvánították: hasznos kezdeményezéseik közül jó néhány a megye más városaiban is megvalósítható.

A tavaly meghirdetett szocialista brigádvezetők klubja kissé kísérletnek számított, sikere ma már vitathatatlan. A kéthetente tartott összejöveteleken átlagosan ötven-hatvanan vesznek részt: szakmai, politikai és kulturális témákat vitatnak meg. A klub jó alkalmat biztosít arra is, hogy tagjai — a cipőgyár, a kábelgyár, a gumigyár, a konzervgyár, a HVDSZ-vállalatok, az Öntödei Vállalat, a szalmagyár és a textilművek dolgozói — kicserélhessék a szocialista brigádmozgalomban szerzett tapasztalataikat. Decemberben, a brigádok kulturális vállalásai kerültek „boncasz-

talra”, s ahogy a hozzászólásokból kiderült, sok üzemen meg gondot okoz a vállalások teljesítése.

A gondok enyhítésére a Juhász Gyula művelődési központban kidolgoztak egy ajánlástervezetet, mellyel — az SZMT-vel karöltve — segítséget szeretnének nyújtani a szocialista brigádok kulturális vállalásaihoz. A munkásművelődés következetes fejlesztését szem előtt tartva tanácsokat, hasznos ötleteket adnak az üzemi és a lakóhelyi kulturális lehetőségek kiaknázására. Csak néhány az ötletek közül: minden 40 éven aluli dolgozó végezze el az általános iskola 8 osztályát, vegyen részt a vállalat szakmai továbbképzésén! A szocialista brigádok éljenek a színházlátogatásra szóló 50 százalékos kedvezményvel, kísérjék figyelemmel a művelődési házak programját! Az ajánlások napokon belül eljutnak az üzemekbe. S noha az igények figyelembevételével készültek, a művelődési központban várják a szocialista brigádvezetők észrevételeit. (Remélhetőleg azok a vállalatok is élnek a tervezetben felvázolt lehetősé-

gekkel, amelyek eddig kisse mostohan kezelték a művelődési ügyét.) Ha akadna brigádvezető, aki nem kapna névre szóló levelet, kérik, forduljon a vállalat sztitkárához! A Juhász Gyula művelődési központban készségesen állnak minden üzemen segítségére. Ha arra igény van, „hához mennek”: a vállalatnál megismerik a szocialista brigádvezetők klubját, a módszertani útmutatósoktól sem zárkoznak el. (Az együttműködés az olajipari vállalattal és a hőmezővársárhelyi porcelángyárral már megindult.)

A művelődési központ nemcsak a vállalatstervezettel nyújt segítséget a szocialista brigádok kulturális vállalásaihoz. Másik kezdeményezése is hasonló célt szolgál: saját rendezvényeit, előadásait, kiállításait ajánlja fel a szocialista brigádok számára. S hogy rendszeres, valójában tartalmas legyen az együttműködés: szerződéskötést javasol. A nyomtatványokat hamarosan elküldik az üzemekbe, többségük bizonyára kitöltve érkezik majd vissza.

Közhelyek nélkül

Vendég fotósok kiállítása

Régi és izgalmas kérdés: mit lát meg az idegen Szegedből? Mit becsül benne? Mit vinne haza belőle, ha vihetne. Sokan kapásból válaszolnának: közhelyeket. A paprikát, a papucst, a kétornyú templomot, a város házat, a Széchenyi teret, és mintha Szegec nem is nyúlna tovább, itt meg is állnak.

Egyszerre adott e kérdésekre választ a fotósok nyári alkotótáborán készített képekből rendezett kiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban. Az ország különböző pontjairól jöttek az alkotók, egy hétig voltak itt és 60 képet küldtek a kiállításra.

Senki nem várhatná, hogy valaki egy hét alatt tíz jó szobrot alkotson, tíz szimfóniát írjon, vagy tíz jó képet a fotós sem teremthet egy hét alatt akkor sem, ha gyorsuló fényképezőgépe van. Idő is kell az alkotásnak és alkotó is. Ne azt vizsgáljuk most tehát, hogy a kiállításnak melyek a legjobb és kevésbé jó darabjai, azt inkább, a szerző mit keresett, és mit talált nálunk. Szegecnek bővebb a kör, eljutottak Mártélyra, Vásárhelyre és Rúzsára is. Furcsa véletlen, hogy az első díjas Bahget Iskander képein Szegecét csak az ismeri föl, aki hasonló ambícióval kutatja. Nincs egy utcácska, egy jellegzetes épület, szobor vagy tér, mégis elhisszük, hogy minden képe a mi vidékünkön készült. Három ragyogó portréja, talán ezekben is jobb köcsögös csendélete, vagy a képbe foglalt

irokázó igyekezet, meg a kocsmar öregember arcaképe azt sugja, ismerősként járt itt az alkotó. A furcsaság teteje — nevéből is kitűnik —, hogy nem is magyar a szerző, viszont nálunk tanult meg fényképezni. Az alföldi emberhez a hét nap alatt ő fércözött legközelebb.

Bugyi István képeiről azonnal látszik, hogy szegedei, de a megszokott kislérisi alkotótáborán készített képekből rendezett kiállítás a Bartók Béla Művelődési Központban. Az ország különböző pontjairól jöttek az alkotók, egy hétig voltak itt és 60 képet küldtek a kiállításra.

Senki nem várhatná, hogy valaki egy hét alatt tíz jó szobrot alkotson, tíz szimfóniát írjon, vagy tíz jó képet a fotós sem teremthet egy hét alatt akkor sem, ha gyorsuló fényképezőgépe van. Idő is kell az alkotásnak és alkotó is. Ne azt vizsgáljuk most tehát, hogy a kiállításnak melyek a legjobb és kevésbé jó darabjai, azt inkább, a szerző mit keresett, és mit talált nálunk. Szegecnek bővebb a kör, eljutottak Mártélyra, Vásárhelyre és Rúzsára is. Furcsa véletlen, hogy az első díjas Bahget Iskander képein Szegecét csak az ismeri föl, aki hasonló ambícióval kutatja. Nincs egy utcácska, egy jellegzetes épület, szobor vagy tér, mégis elhisszük, hogy minden képe a mi vidékünkön készült. Három ragyogó portréja, talán ezekben is jobb köcsögös csendélete, vagy a képbe foglalt

tott frázisát, se papucst, se szálmik városát nem fényképezett, egyáltalán: közhelyvárost nem akart fényképezni.

Legtöbb rögtön felismerhető fotót Tüske István küldött. A város háza, a víztorony, az algyői „gázváros” talán nem is azért kerültek filmre, és onnan papírra, mert ismerős fogalmak előtte, inkább a vízszintesből kiemelkedő tornyok izgatottak. Két Hézsó-portréja többet mutat alkotóképességéből, a kisvasút arasznyi darabkájának képi mását; is szívesen fogadjuk, a rúzsai földes szobában készült fotó viszont a várost, körülvevő tanyákról ad hiteles, jól megoldott, érett képet.

Kerülték tehát a köztünk járó idegenek a ránk ragadt sablonokat, elkoptatott közhelyeket nem akartak képi nyelvre fordítani. Dicséretes szándékuk akkor is látszik, ha kevés időt tölthettek közöttünk. Biztatásnak vehetnék viszont az itt élő fotósok, hogy ismerősként kutassák városunk kincseit, a szegedi hangulatot, sarkokat, zugokat és izgalmas tótalokat, a benne élő szegedi emberrel együtt.

H. D.

Rendelet az olajkályha forgalmazásáról

A belkereskedelmi miniszter az érdekelt szervek vezetőivel egyetértésben módosította a belkereskedelmi termékszabályozásról szóló rendeletet. A már hatályba lépett módosítás kizárólag az olajkályha forgalmazását szabályozza.

A múlt évben a miniszter rendelete úgy korlátozta az olajkályha-értékesítést, hogy közületek csak utalványra, magánszemélyek pedig csak a régi ellenében, cserébe vásárolhattak olajkályhát. Ily módon tavaly 98 ezer készü-

írta elő. Eszerint elsősorban az utalványosok és a cserélők igényeit elégítik ki. Új a rendelkezésben, hogy az állami és magánérőből épülő több szintes — az építési engedély szerint kizárólag egyedi olajkályhával fűthető — lakásokra is adnak utalványt. Lehetőséget ad a rendelet arra is, hogy a minisztérium által meghatározott kereten belül a lakosság a kijelölt kiskereskedelmi boltokban szabadon is vásároljon olajkályhát. A Belkereskedelmi Minisztérium az olajkályha keretszámokat már megküldte a megyéknek.

Az idén egyébként a korábbihoz hasonlóan, olajkályhából megfelelő a váltási igényeket, a cserélők és az új igénylők keresletét.

A rendelet az ellátást és a forgalmazás módját a múlt évi gyakorlathoz hasonlóan

tervezett 15 ezer helyett 18 500 lakás épült fel állami, szövetkezeti, OTP- és magánlakás-építési formák keretében. A

Lakásépítések

Szolnok megyében jelentősen túlteljesítették a negyedik ötéves terv lakásépítési programját. A tervezett 15 ezer helyett 18 500 lakás épült fel állami, szövetkezeti, OTP- és magánlakás-építési formák keretében. A

tervidőszakban 640 munkáscsalád jutott otthonhoz munkahelyének anyagi támogatásával. Az ötödik ötéves tervidőszakban újabb tizenöt-tizennyolc ezer lakás felépítését tűzték ki célul, tovább ösztönzik a munkáslakás-építéset.

Ballagítón régi magyar temetőre bukkantak

Ballagítón, a Móra Ferenc által 1926-ban föltárt avar kori temető szomszédságában régi sírokra bukkantak a posta telefontároló felújítás munkásai tegnap reggel. Ismerve a régészeti törvény szigorú rendelkezéseit, Andrékó Géza művezető azonnal jelentette ezt a szegedi múzeumban. Az árokásás közben 14 sírt érintettek, négyet már tegnap föltártak a múzeum dolgozói, Horváth Ferenc régész vezetésével. Az eddigi következtetések szerint Szegec egyik legrégebbi magyar temetőjére bukkantak. Már letelepedett őseink temetkeztek ide, rendezett sorokban, a nyugat-keleti tájolást szigorúan betartva. Sokáig élt az a foltételezés, hogy Szegec környékét a honfoglalók nem szállták meg, ez a temető, a két éve föltárt gedóival együtt, cáfolni látszik ezt az elméletet. A X. század végéről, legfőképpen a XI. század elejéről való temető több száz sírt foglalhat magában, szakszerű föltárást tovább folytatják.